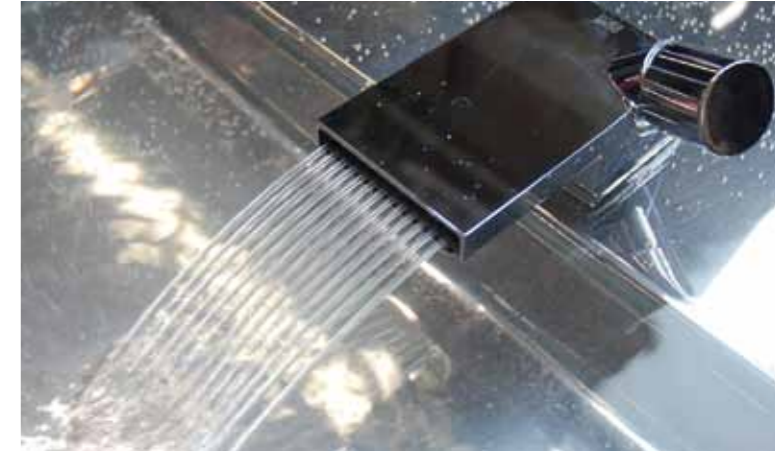

designer

Andreas Dornbracht [L]

Nieuwe waterval Deque [R]

DESIGN-STIMULATOR ANDREAS DORNBRACHT

‘Water is mijn levenselixer geworden’

Reneé de Haan

Bij een bezoek aan Iserlohn valt over van alles te filosoferen, maar het moet uiteindelijk wel over kranen en douches gaan. Armaturen dus, die Dornbracht in alle vormen van design verkoopt, in overleg met Sieger Design. Vader Dieter Sieger kwam al gauw in contact met Dornbracht senior en samen bedachten ze jaren geleden hoe design en techniek de toekomst zouden hebben. De zoons, zowel van Sieger als van Dornbracht, pakten die bouwstenen op en zetten vanaf de jaren negentig een merk neer dat staat voor kwaliteit, inventiviteit en toekomstvisie.

Dat laatste blijkt tijdens het gesprek voorop te staan. Andreas Dornbracht heeft net een tweejaarlijkse sessie achter de rug waar belangrijke ontwerpers uit Europa hun visie mochten spuien aan 150 genodigden. Die brainstorm kleeft nog aan hem als hij puntsgewijs uitlegt wat zijn bedrijf voorstaat.

“Negen jaar was ik toen ik begon in het bedrijf van mijn vader. Als vakantiehelp, maar al gauw

vergroeide ik ermee. Nooit heb ik gedacht iets anders te gaan doen dan dit, maar het zou niet bij kranen alleen blijven. Het gaat heel erg over water en het beleven daarvan. Dat is pas de afgelopen jaren bij mij binnengekomen. Eerst zat ik nog alleen over het uiterlijk van de kranen na te denken. Nu zie je hoe het eruit komt, hoe het vervormt, het water zelf, wat het met een mens doet. Heilzaam, therapeutisch, dat is water al sinds de Grieken en Romeinen, het wast ons schoon. Tegelijk de functionaliteit: die moet je wel hebben. Zonder water begin je niets, dus ik verdiep me net zo goed in een cultuur als die in India, waar ze dus om dat water staan te springen, als in Nederland dat geld als water uitgeeft want jullie hebben er eerder teveel van, van dat water uiteraard.”

OLIE “Ja, ik ben overal, wil bij alles betrokken zijn en water is mijn levenselixer geworden. Het wordt namelijk de olie van de toekomst. Daar gaan oorlogen over gevoerd worden,

---

Hij is er altijd en overal, op beurzen, bij lezingen of gewoon op z'n eigen kantoor. Andreas Dornbracht bezit een bijzonder bedrijf en de talenten die daarbij noodzakelijk zijn. Zakelijke koelheid gepaard aan humorvolle levenskunst, daarmee maakte hij het bedrijf van zijn vader speciaal.

UIT DE BRAND

Naar aanleiding van de vakbeurs ISH in Frankfurt kijkt kraan- en douchefabrikant Dornbracht terug op een bewogen 2010 en blikkt vooruit op de komende maanden. De onderneming was tot afgelopen december nog volop bezig met de wederopbouw na een brand in juli 2009. Alles is nu weer gericht op de verdere verbetering van de leveringsperformance en de op de ISH gepresenteerde noviteiten.

Zo kwam Dornbracht in de loop van vorig jaar onder het overkoepelende concept 'Transforming Water' met de **Ambiance Tuning Technique**. Dat is een nieuwe, ongeëvenaarde technologie die het mogelijk maakt, water te benutten voor de creatie van unieke scenario's. Als symbiose van waterbeleving, esthetische architectuur, minimalistisch design, bedieningscomfort en innovatieve regeltechnologie definieert **Ambiance Tuning Technique** het fenomeen douchen op een volkomen nieuwe manier. Daarnaast werden ook de badkamerkranenserie **lmo** en het regendoucheprogramma **Performing Shower** aan het vakpubliek gepresenteerd.

Met de oprichting van twee nieuwe vestigingen in Mumbai en Istanbul zette het familiebedrijf uit Iserlohn vorig jaar ook de uitbreiding van de internationale verkoop voort. Met bijna duizend medewerkers en een bovengemiddeld quota aan leerlingen van 8,7 procent behaalde de Dornbracht-groep het afgelopen jaar een omzet van 140 miljoen euro (+5 procent), waarbij het buitenlandtaandeel vrijwel onveranderd rond 61 procent bedraagt.

want water wordt schaars en ik maak kranen, douches, projecten waarbij mensen acht minuten wellness ervaren en ik moet dat verantwoorden. Dat zal ik dus ook doen in de loop van dit gesprek. Althans ik hoop dat ik begrepen word, want het is allemaal zeer complex waar we voor staan."

Hij gaat eerst even terug in de tijd, naar de jaren tachtig toen design zijn intrede deed. "Daarvoor moest een kraan of douche vooral dat doen waar hij voor bedacht was: water geven, in een straal of diffuus zodat het hele lichaam dat water tot zich kreeg. De kraan mocht ineens ook mooi zijn, bijzonder, een vormgeving krijgen, maar dat functionele aspect bleef wel heel belangrijk. Nu blijkt daar ook de verspreiding van het water zelf bij te komen, van sprinkelend tot nevel of

'De tegenstelling: we willen alle luxe en moeten juist besparen'

waterval, hoe komt het die kraan uit? En dan zitten we direct bij wellness, met een programma dat je eerst water aan je voeten voelt, bijna kietelend masserend zodat je op je tenen moet staan, tot en met een dans in de nevel. Onze douche is niet gebaseerd op passief alles over je heen laten komen, maar op een lichamenlijk spel met water, dat nog altijd heilzaam is."

MAATSCHAPPELIJK "Kunnen wij ons dit veroorloven in een tijd dat we weten dat mensen elders in de wereld geen water hebben? Die maatschappelijke discussie staat boven alles, ook al maak je de mooiste of beste kranen, dit is toch de hamvraag. En die stel ik persoonlijk, met alle designers die ik om me heen ken. Hun vak is niet langer om een mooi object te bedenken; ontwerpers hebben een maatschappelijke verantwoordelijkheid gekregen die er niet om liegt. De term 'concept' wordt op allerlei manieren gebruikt, maar hier in Iserlohn betekent het wel degelijk dat je een visie moet opbouwen waarbinnen de designer waarmaakt wat hij denkt."

"We beginnen meestal simpelweg bij wat we weten: tachtig jaar badbereik, het baden en reïne reinigen, dus zonder welke poespas dan ook, zo kennen wij dat in onze maatschappij. Je koppelt dat design eraan, dus wanneer werd wassen of baden mooier qua vorm? Het Bauhaus in de jaren twintig, gevolgd door de Braun-cultuur met Dieter Rams als huisontwerper van de firma uit de jaren vijftig en zestig. Vormen veranderden, mechanismen en wensen ook. Niet alleen de elite, iedereen kreeg recht op minimaal douchen."

"Ik vertel nu even wat we allemaal weten, maar we vergeten dat in communistische landen die omwenteling totaal niet plaatsvond. De rijken baden zich in goud en de rest heeft geen douche

Deque met bediening op de badrand **[L1]**

Douchekop om van te watertanden **[L2]**

Touch control bij de douche **[L3]**

of bad. Dus als Dornbracht zouden wij kranen kunnen maken voor die goudzoekers met veel geld maar wij doen dat niet. Wij blijven trouw aan onze eigen filosofie: mooi, goed en functioneel. Nou ja, een kleine buiging kunnen we ons veroorloven maar dan via andere merken waar we toeleverancier voor zijn. Dan kan er een Svarovski-glinster opdoemen die op dat moment heel goed verkoopt in Rusland. Tijdelijk, tijdelijk en nog eens tijdelijk. Want die smaak telt niet, die vergaat heel snel, versmelt straks met de onze en dan willen die mensen gewoon wat wij allemaal willen: een prachtige, degelijke kraan of douche van een merk dat daarvoor staat, met de garantie dat hij watersparend is. Want dat is wel even heel erg belangrijk geworden. Nou, hiermee komen we dus bij mijn favoriete onderwerp: de tegenstelling blijft dat we alles heel luxe willen en juist moeten besparen. Hoe gaan we dat doen?"

WATERMETERS "Efficiëntie, dat is het woord. Met minder water meer effect bereiken, daar waar dat kan. Want je haren wassen met vier liter water, dat duurt zo lang dat het niet efficiënt is. Een bad vullen, daar heb ik het niet over, want dat is altijd die plens water, ook al maak je het quasi diep terwijl er minder in gaat. Maar bij een gewone kraan of douche leveren wij modellen die dertig procent besparen zonder dat de gebruiker er iets van merkt."

"Uiteindelijk zullen er watermeters aan verbonden worden, zodat je ziet wat je verbruikt, net als in de auto. Met water gaat dat dus ook gebeuren. Zeker in hotels, waar mensen voor alles betaald hebben. Drie keer onder de douche per dag, is dat nodig? Straks zit er in de prijs een bepaalde hoeveelheid water en ga je bijbetalen voor al die extra whirlpools of douches. Water wordt wat olie nu is, geloof me nu maar want ik ben al jaren met dit onderzoek bezig."

"Dan heb ik het nog niet eens over warm water en de energie die dat vergt. Maar de gebruikers mogen er eigenlijk niets van merken. Die willen hun auto niet laten staan om de CO₂-uitstoot te verminderen. Dus bedenken we heel milieuvriendelijke auto's en iedereen blijft rijden, maar een beetje anders dan voorheen, schoner. We gaan dus niets verbieden, ook niet als Dornbracht, want dat water moet stromen, als een tropisch regenwoud over je rug."

"We gaan het ook niet recyclen want de psyche van de mens trekt het niet om in zijn eigen badwater te douchen, nee, dat ervaart hij als vies. Dus al het water wat je gebruikt is schoon, maar het reservoir gaat naar de moestuin, het toilet, maakt niet uit... hergebruik, dat wel maar niet direct op het lijf van de klant. Wij doen er van alles aan om de mens te sturen, richting te geven, maar uiteindelijk moet het individu altijd zelf de kans krijgen om te kiezen wat het beste past."

WIJSHEID "Mensen willen zo mogelijk ook telkens iets anders aangereikt krijgen. Zoals een elektrische pepermolen, alsof even met de hand draaien teveel moeite zou zijn. Gaan we die verbieden? Nee, maar wel beter communiceren wat het betekent als je iets aanschaft, het bewustzijn aanscherpen. Tijdelijke modagrillen ga ik dus niet invullen. Dornbracht blijft trouw aan z'n eigen principes en past zich aan als het op lange termijn zinvol lijkt te zijn. Daarmee valt een stuk omzet weg, dat besef ik heel goed. Maar ik stel er een andere wijsheid tegenover: je kunt nooit, maar dan ook nooit de lieveling van iedereen zijn. Je zult moeten leren kiezen, trouw blijven aan jezelf en juist daarom kunnen sommigen je echt liefhebben. Toen ik negen jaar was, wist ik niet dat dit mijn doel zou zijn. Nu wel en ik blijf daarbij. Ook al zullen we in de toekomst met veel anderen gaan samenwerken, want een kraan en het water dat er wel of niet uitkomt, staat allang niet meer op zichzelf. Hoewel, als ik mijn kranen zie, gewoon zoals ze ooit gemaakt zijn, dan zijn het ook een beetje monumenten. Design dus."

www.dornbracht.com